

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

§. 2. An animæ in Purgatorio existentes possint juvari pijs suffragijs?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

in agone elicienda, sine qua certò damnantur. Nec denique tertium; quia ad hoc, ut non imputer peccatum, & sic remittatur omnis pœna, & sic remittatur omnis pœna, saltem requiritur actus fidei juxta ipsos: jam contra hunc pugnant argumenta, allata contra secundum. Dein ubi manet peccatum, debet imputari juxta alibi dicta p. 437. & 438.

11. Ob. 5. Græci non crediderunt Purgatorium. Item multi ex Patribus (ex quibus S. August. de Civ. Dei. l. 21. c. 26.) dubitant, an post hanc vitam anime torqueantur igne Purgatorio, & de hac re se ait habere opinionem tantum. R. Græci Patres, uti & alij omnes, qui non fuerunt Schismatici, confessi sunt Purgatorium, ut patet ex Conc. Florent. Idem dic de SS. Patribus, licet apud hos & illos fue-

rit adhuc controversia de modo pœnae, & Purgatorij qualitate, num scilicet torqueantur anime vero igne, an obsecritate, an turbine, an alio quovis modo, an omnes eodem pœnae genere &c. nequaquam verò dubitabant, an ad tempus torqueantur in altera vita. Audiatur ipse S. Aug. qui in Enchir. c. 109. & 110. sic ait: *Cum ergo Sacrificia sive altaris sive quarumcunque elemosynarum pro baptizatis Defunctis omnibus offeruntur: pro valde bonis gratiarum actiones sunt: pro non valde malis propitiationes sunt: pro valde malis, etsi nulla sunt adjuvamenta mortuorum, qualescunque remen vivorum consolationes sunt.* In l. 21. c. 26. cit. potius asserit Purgatorium, quia vocat *ignem non sternum*, quam dubitat.

§. II.

An anime in Purgatorio existentes possint juvari pijs suffragijs Vivorum?

12. Sciendum, per pia suffragia hinc intelligi preces, elemosynas, jejunia, & alia opera pia & pœnalia, præsertim Sacrificium Missæ, & Indulgentias, pro animabus purgantibus à vivis oblatas. Hæc suffragia Defunctis prodesse, negavit jam olim Aërius, etiam propterea ab antiqua Ecclesia jam habitus pro hæretico, ut restatur S. Epiph. hæres. 75. Lutherani pariter cum ipso pleraque rejiciunt, & ijs juvari posse Defunctos negant, exceptis precibus, quas pro Defunctis fieri suo modo &

non sine fructu posse, fatetur M. Lomet cum alijs recentioribus Lutheranis, quamvis negent, servire ad liberationem ex Purgatorio: de quo supra p. 486. Econtra Catholici docent, animas Purgatorij his vivorum suffragijs eatenus juvari, quatenus DEUS illorum intuitu vel mitigat, vel abbreviat, vel omnino condonat pœnas, cæteroque sustinendas.

Dicendum. Possunt anime purgantes juvari vivorum suffragijs. Prob. 1. ex l. 2. Mach. c. 12. ubi pro mortuis fa-

R. P. Pichler Theol. Polemica,

Q99 2

151

Et sunt Sacrificia, & sacer textus dicit: *Sancta & salubris est cogitatio pro Defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.* 2. ex perpetua Traditione Ecclesiae, ac Patrum doctrinis; quippe Clemens Romanus coævus Apostolis l. 8. Apost. Constit. c. 47. ait: *Pro quiescentibus in Christo rogemus, ut Deus, qui animam Defuncti suscepit, dimittat ei omne peccatum.* S. Dionys. Arcop. de Hierarch. Eccles. p. 85. edit. Colon. 1557. *precibus à Divina Benignitate contendit, ut & omnia peccata, quae humana fragilitate admissa sunt, ei, qui excessit e vita, remittat &c.* Tertullianus de corona militis c. 3. *Oblationes pro Defunctis facimus.* Verbo: sicut initium nescitur, quo credi in Ecclesia cœperit existentia Purgatorij, ita initium nescitur, quo cœperint orationes & Sacrificia pro Defunctis, ut à peccatis, consequenter & eorum pœnis solvantur: ergo juxta regulam S. Augustini communiter receptam utrumque referendum est ad Traditionem Apostolicam. 3. Ex antiquissima praxi fidelium à temporibus Apostolorum. Clarè enim in Liturgijs Apostolorum reperiuntur orationes pro Defunctis. Praclarè August. l. de cura pro mortuis c. 1. *In Machabeorum libris legimus oblatum pro mortuis Sacrificium: Sed est nusquam in Scripturis veteribus omninoegeretur, non parva est universa Ecclesiae, quae in hac consuetudine claret, auctoritas, ubi in precibus Sacerdotis, quae Domino Deo ad ejus altare funduntur, locum suum habet etiam commendatio mortuorum.* Sancti petierunt preces & Sacrificia post mortem, & vi-

vi alijs persolverunt: sic S. Monica S. Augustini Mater moriens ad circumstantes dixit: *Tantum vos rogo, ut ad altare Domini memineritis mei.* Quod S. Augustinus postea fecit, & ab alijs fieri petijt. 9. Conf. c. 13.

Confirmatur. Ecclesia est corpus mysticum 1. Cor. 12. ergo membra illius debent se mutuo posse juvare, sicut fit in corpore physico: ergo viva debent posse succurrere mortuis, in Ecclesia Purgante existentibus, & vicissim juvari à mortuis, jam translatis ad Ecclesiam triumphantem. Et hæc est illa *communio Sanctorum*, quam credimus in Symbolo Apostolico.

Ob. 1. Si oratio Ecclesiae proficit Defunctis, ut à peccatis & pœnis liberentur, tunc possunt liberari animæ ex inferno, ubi tamen teste Jobo nulla est redemptio: consequens non potest admitti: ergo. M. P. quia Ecclesia orat pro Defunctis, *ne eos absorbeat tartarus: ut Deus eos liberet de ore Leonis: ne pœnas inferni sustineant &c.* R. N. M. Orationes Ecclesiae, quæ citantur, possunt intelligi 1. quòd respiciant diem obitus, quasi animæ tunc primùm migrarent à corpore, & essent in periculo aeternæ salutis, cui similem modum orandi Ecclesia etiam adhibet in certis festis Christi, acsi Christus tunc primùm deberet incarnari, nasci &c. sic in Adventu orat: *Rorate cali de super &c.* licet noverit, Christum pridem fuisse incarnatum. 2. Quòd earum intuitu, licet post mortem Defuncti primùm fiant, tamen DEUS decreverit dare gratiam pœnitentiæ finalis, eò quòd prævidet futuras orationes & vota precanti-

um. 3. Dicitur potest, quod nomine inferni &c. non intelligatur infernus seu locus damnatorum, sed locus alius in terra sine existens, in quo solum temporaliter puniuntur animae.

Ob. 2. DEUS non punit unum pro alio: ergo neque acceptat unius opus bonum pro alio: ergo per opera bona vivorum non possunt juvari Defuncti. R. T. A. N. C. quippe punire unum pro altero, non participem delicti, videtur esse injustitia: at acceptare opera,

pro alio oblata, est misericordia, vel supponit pactum ex misericordia initum: cujusmodi non dedecet Judicem; per hoc enim quod sit misericors, non sit injustus.

Claudamus egregio S. Augustini testimonio qui serm. 32. de Verbo. Apost. ait: *Orationibus sana Ecclesia, & Sacrificio salutari, & eleemosynis, qua pro Defunctorum spiritibus erogantur, non est dubitandum, mortuos adjuvari.*

ARTICULUS II.

De Sanctis jam in Caelo existentibus.

SUMMARIUM.

1. Quid intelligatur per Sanctos, quos coli & invocari, quorumque reliquias & imagines honorandas esse profitentur Orthodoxi.
2. Quid sit cultus seu adoratio in genere, & quomodo differat ab honoratione & laude.
3. Quid sit cultus politicus & religiosus: quid cultus patriae, dulia, & hyperdulia.
4. Potissimum dependet ab intentione & submissione interna illius, qui ponit adiones externas, an cultus sit religiosus vel politicus, latria an dulia.
5. Quomodo Lutherani Sanctos colere posse concedant.
6. Malitiose calumniantur asserendo, Catholicos parem vel majorem exhibere cultum Sanctis quam Deo & Christo.
7. 8. Qui, quamvis non exstet preceptum directe obligans, asserunt tamen, pie & licite coli Sanctos cultu religioso.
9. Neque cultus Religiosus dulia est talis, qui deferri nequeat Creaturis propter aliquam excellentiam supernaturalem, in ipsis reperibilem.
10. Neque per illum ullatenus immutatur cultus Dei & Christi, sed potius augetur.
11. Multo minus est idololatricus.
12. Pertinaciter extorquere volunt idololatriam Lutherani ex cultu religioso Sanctorum, sed vel per inscitiam, vel per summam malitiam.
13. Quid sit invocare alterum, & quidem religiose.